

FS24
3
~~68~~

A Színház

Szerkeszti: FARAGÓ SÁNDOR.

1916. K.

Kondrát Ilona.

I. évfolyam.	1916 nov. 4-től 10-ig.	4. szám.
--------------	------------------------	----------

Egyes szám ára 24 fillér.

Svájci nagy kávézó!

(Ujonnán átalakítva.)

Reggeli- és uzsonna-különlegességek.

Diätikus tejes konyha!

Előkelő közönség találkozó helye.

(Weidlich-udvar.)

Telefon 528.

Gönczi Sándor

órák és ékszerész

Miskolcz,

Széchenyi u. 147.

Telefonszám 232.

— A Király-hid mellett. —

Órákban, ékszerekben és ezüstneműekben nagy raktár.

Inga-, ébresztő, fali és zsebórák nagy választékban, a legolcsóbb árak mellett.

Mayer Bernát

(ezelőtt Zsorna-féle áruosztály)

Miskolcz, Széchenyi-utca 48. sz.

Kalap, nyakkendő, férfi fehérnemű (völegényi kelengye), fiarisnya, bot, esőernyő, zsebkendő, lábszárvédő, keztyű stb., szolid és pontos kiszolgálás; a legjutányosabb szabott árak mellett.

Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Színház után a

„Pannonia“

kávéházba megyünk! Cigányzene!

Legjobb konyha a Koronán!

Három a kislány!

Az idény szenzációs sikerű Schubert-darabja. Zenéje két füzetben hat koronáért kapható

Fodor Zoltán könyv-, papir- és zeneműkereskedésében.

A SZINHÁZ

Előfizetési árak:

6 hóra 6 K
 3 " 3 K
 1 " 1 K

Egyes szám ára:
 24 fillér.

SZINHÁZI ÉS MŰVÉSZETI HETILAP.

Felelős szerkesztő:
FARAGÓ SÁNDOR.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:

a színházi titkári
 iroda.

Hirdetések díjsza-
 bás szerínt.

Kondrát Ilona a "Névtelen asszony"-ban

Kondrát Ilona, az új drámai hősnő, régi ismerősünk. A kiforrott művészetére hálával emlékezünk, mint sok művészi élmény felkeltőjére. A „Névtelen asszony” Jaquelineje azonban felülmulta a várakozást.

Ezen az 5 felvonásos színműn, mely igaz művészi ambíció mellett gyakran főrekszik egyszerű hatásvadászatra is, a „Névtelen asszony” fragikuma húzódik végig. Egy asszonyé, aki megtévedt, s akinek soha föbbé meg nem bocsátottak. Az asszonyé, akinek örök sorsa, hogy mindig hajítja valamely vágy és mindig visszatartja valamely kötelem: az anyaság benső kötelve s a társadalmi rend külső kényszerűsége. Az első lépés, az első megcsuszam-

lás borzasztó jelentőségét hirdeti a „Névtelen asszony”. Az első megszedülését, mely után jóvátehetetlen bizonyossággal következik a züllés; mert az emberi lélektől valahogy nagyon idegen a megbocsátás.

A „Névtelen asszony” a züllés megdöbbentő mélységeibe magával viszi a lelke finomságát — ez a fragikuma. Az életől való egyetemes megundorodása mindent betöltő sötétségén keresztül az életet adó anyai szeretet ragyog át — ez az örök emberi, mely ennek az asszonynak a fájdalomát elmélyíti és határtalanná teszi.

A szerep nehéz, de rendkívül hálás. Megórizni azt a hajszálvékony választó határt, mely a való megindultságot a ríki-

“EMKE”-kabaré és kávéház

Naponta elsőrendű változatos műsor.

Folyton új, kiváló tagokkal.

Pontos és figyelmes kiszolgálásról kezeskedik: **KLEIN M.** tulajdonos.

kifestettségétől elválasztja; a tragikum illuzióját kelteni a nyomor jenekén, az elvakult kétségbeesés főkéletes fásultságában; az anyai szeretet mindenható hatalmát érzékeltetni, amint a legmegtörtebb szívet is izgalomba hozza — sulyos, de hálás fel adatot ró a művésznőre.

És most, akik látták a „Névtelen asszony“-t, képzeljék el maguk előtt sorban a Kondrát Jaquelinjét, amint az első felvonás megtévedt uri asszonya kegyelemért esedezik; s a bűnbánat, a megalázkodás, a szeretet főviskoszoruját hordja. A Laroque rövid és vörös haju kedvesét, akinek egyetlen menedéke az aether és a belétörődés, s akinek egyetlen érzése minden akadálylally szembeállló érzése a szeretet az iránt a fiu iránt, akif nem is látott, akif meg sem ismerne. Erre az asszonyra nagyszerűen illik Perisard cinikus megjegyzése, hogy „sokat szenvedett, de jó branchéből való“. A törvényszéki tárgyalás Jaquelineje, a gyász, a fájdalom végtelensége, megkövesült szobra a kétségbeesésnek, melyen csak elviselheflennül fájó húrok érintésénél szakad fel a kin és szenvedés. Az utolsó jelenet, a haláljelenet, önmagáért is a legfeljesebb elismerést érdemli, a kiszenvedés technikai részének megjátszása megrázóan mély és igaz, a legkisebb túlzás nélkül való.

Szenvedni, véres sebekkel szenvedni, megállás, pihenő és

remény nélkül s megtörni az öröm lehelletére, melytől elszokott a lélek, — ez a Névtelen asszony sorsa. Sirni, zokogni a szenvedés elviselheflén sulya alatt elejétől végig, sirni, zokogni folyton és megindulást, a szív más-más tájáról jövő megindulást kelteni egyeflén húron játszva, egyeflén fájdalomt, a szívfájdalmat interpretálva, — ez a Kondrát Ilona Jaquelinejének dicsérete és diadala. (rti.)

~~~~~  
**Előadás után Lukács  
 éttermébe menjünk!**  
 ~~~~~

A sugó.

Vabras, a színigazgató, őszinte, artikulálatlan jalkiáltást hallatott, mikor tudatták vele, hogy a sugó beteg.

— Az lehetetlen! — mondotta akadozva. — Harmincz év alatt soha sem volt baja és most ... éppen most ...

Aztán idegesen fordult a kövér, pirosképü színházi orvoshoz:

— Mi baja van?

Az orvos nyugodt tempóban ütögette a lábszárát.

— Hogy mi baja? Hát ... izé ... szövetközi veselőb.

— Borzasztó! És meg lehet abba halni?

— Nemcsak lehet, de szokás is.

Az igazgató még idegesebben ugrott fel.

— Meghal? Az lehetetlen! Önök borzasztó emberek ... Semmin se tudnak segíteni ... És milyen nyugodtan ül ... Persze, nem ő hal meg, hanem a szegény sugó. Fogadni mennék, hogy nem lenne olyan nyugodt, ha a dolog fordítva állna.

Estére indul az ezred.

Páratlan sikerü gyönyörű dal, énekhangra és zongorára. — Két koronáért kapható

FODOR ZOLTÁN könyvkereskedésében.

— Az lehet.

— Szegény Laskai . . . Harmincz év óta sug nálam . . . Igen, őszszel lesz harmincz éve . . . Tudom, hogy soha olyan olcsó sugót nem kapok. Az új nemzedék követelőző. De szegény Laskai még a régiekhez tartozott . . . Azok közé, akik ideálokkal léptek a pályára . . . Soha sem kért gázsi emelést. . . . Ah, ez a fajta pusztulóban van.

Lehajtottá a fejét és elmélázott.

Észre sem vette, hogy a kövér doktor nagyot köszönt és eltávozott. Gondolatai a szegény sugónál időztek, ki ott, abban a kis hónapos szobában haldoklik. Vajjon hol is született? Az igazgatónak nem jutott eszébe. Pedig talán tudta is valamikor. De az oly mellékes, annyira nem tartozik a dologra. Ki tartja számon egy sugó születési helyét?

— Istenemre mondom, kár érte!

Ezzel a felkiáltással zárta be a magánbeszédet. Aztán elmondta a társulat tagjainak a szomorú ujságot, a szokásos színészszólásokkal.

— Vége van! Nem látjuk többé. Talán már nem is él. Nekem nincs lelkem megnézni . . . tudjátok, milyen érzékeny vagyok . . .

A társulat tagjai egyenkint meglátogatták a nagybefeg sugót, kinek rosszul borotvált arcza nagy szenvedések nyomait mutatta. Elmondták az obligát vigasztalásokat:

— Majd összeszedi magát . . .

A sugó szomorúan intett nem-et a fejével.

— Vége van, — mondotta könnyű sóhajjal, — elérkeztem az ötödik felvonás zárójelenéséhez. Az egész darab ostoba, banális volt . . . nem lenne érdemes megítélni . . .

— De hisz ön még fiatal, — mondotta a naiva, kissé szinpadias érzékenységgel.

A sugó összevonta sűrű szemöldökét:

— Fiafal? Ah, drágám, emlékszem mikor ön még gyerek volt . . . A „Tücsök”-ben lépett fel, ugy-e? Milyen szép volt . . . azok a kis gödröcskék az állán . . . Kár, hogy nem volt soha egy természetes hangja . . .

A naiva az ajkaiba harapott. Ha ezt neki más merete volna mondani! De egy haldokló szavait respektálni kell. S ki tudja, nincs-e igaza? A sugó folytatta:

— Bizony, drágám, ön nagy művésznő lett volna, ha a jó Isten lelket adott volna önnek, ha szíve lett volna. De ön oly hideg volt, drágám, oly közömbös minden iránt, mi hiúságának körén túl esett . . . Ön nem is igyekezett megérteni az emberek baját, szenvedését . . . Kár, nagy kár . . . Ah, íff így éget . . .

Aztán jött a hős szerelmes.

— Csak nincs komoly baja? — kérdezte önkéntelen deklamálással.

A befeg vállat vont:

— Nem is érdemes beszélni róla. Legföljebb önnek, ki soha sem tudja a szerepét . . .

A hős szerelmes elkényszeredetten mosolygott:

— Valóban . . . ön . . .

Nem tudta befejezni a mondatot. A sugó folytatta:

— Miket beszélt néha össze-vissza. Jóságos Isten, micsoda zagyvalékok! Pedig az bűn . . . Nem is beszéllek a művészeetről, de a köznapi értelemben vett jóízlestről. Hogy rugta ön azt arczul estéről-estére! Stilizált a nyílt színen . . . Pedig tudnia kellene, hogy

Legutolsó
divatcipők

megérkeztek

a "Sólyom"
cipőáruházba.

a legnagyobb stílusza mint ön... Ezerszer nagyobb! De persze, ön lusta volt tanulni... bizótt hangjának csengésében, arcának antóniuszi szépségében... Igaz, sokan bolondultak ön után. Mi is lett abból a vaskereskedőnőből, kif megszőktetett? Pfüj, az nagyon ocsmány dolog volt... A vasúti éftremben hagyta cserben... Emlékszem rá. Ah, még sincs vége szenvedéseimnek.

A hősszerelmes elkostródott, mint valami folvaj, aki örül, hogy a súlyosabb büntetés elől menekülhet.

— Utána a komikus jött meglátogatni a beteg sugót.

— Hogy van, kedves Laskai? Halloftam, hogy rosszul érzi magát. Nem kell mindjárt megjedni!

A sugó sandán pisgott a nehéz fakaró alól az előtte álló hórihorgas alakra.

— Igaza van, barátom, egy halodkló sugó nagyon komikus figura. Majdnem olyan komikus, mint ön.

— Mint én?

— Igen, — folytatta a sugó — ön nagy komikus. A Gondviselés pazarul látta önt el képességekkel. S mit tett ön ezekkel? Tudja-e, hogy mit tett? — Hogy mit tettem? — kérdezte a komikus zavarodottan.

A sugó válaszolt. Hangja élesen, krakogóan hangzott:

— Azt tettem, hogy lealacsonyította a képességeit. Slendrián volt, hihetetlenül slendrián... Grimaszokból, idélen túlzásokból élt... A karzat tapasztaléit haszravágta magát... rugdalódzott... S nekem harmincz évig kellett néznie, hogy züllik el egy valódi tehetség, hogy alacsonyodik le a színpadi muzsa cirkuszi bohóczzá,

hogy használja a legkopottabb meszterfogásokat egy tehetség, akinek lehetek volna ötletei... Ah, barátom, igazuk van azoknak, akik azt mondják, hogy a halál megváltás.

A drámai apa is megkapta a magát.

— Soha sem tudtam megérteni, — mondotta a sugó, — hogy miért lett ön színész? Azzal a kicsinyes szatócs-észjárással! Azzal a kérges, hajlíthatatlan hanggal! A legutolsó csizmadiának is van több kaptafája... Önnek csak egy volt, egyetlenegy... az is a legócskább, a leghasználhatóbb... Egyetlenegy emberi alakot sem tudott ráhuzni. És mégis honnan vette ön, a közönséges filiszter, azt a visszataszító komédiásgógót? ... Ez oly rejtély... Nem értem...

Utoljára a szubrett jött. Erős pacsuliillatot terjesztett. Mosolyogva telepedett le az ágy szélére.

— Édes Laskai, nem is képzelem, hogy mennyire megijesztettek. Tudja, hogy mindig szerettem!

A beteg igent intett a fejével.

— Igen, ön szeretett... Általában ön az egyetlen a társulatnál, aki tud szeretni... Ah, ismertem valamennyit... az udvarlókat értem... Volt köztük sok derék fiu... A legtöbbet az a szolgabíró ért... Emlékszik rá, az a himlőhelyes? Hogy is hívták? Nagysád elfelejtette... Nem csoda... Azt hiszem, Kovács, vagy Horváth... Mellékes... De az az ember komolyan érzett... Láttam sirni... Ah, az olyan szívfacsaró, mikor egy erős férjü sir egy asszony miatt... Reggelig ittam együtt vele... Hol is volt, melyik városban? Különben az emlékes... Nagysád akkor egy ulánus főhadnaggyal élte világát... Tudom,

Harisnyát, kötött és szövött árukat olcsón csakis
Könyves Jenő, a „Harisnyakirály“-nál
 (Széchenyi-u. 18.) lehet beszerezni. — Arany éremmel kitüntetve.

sokat neveltünk az eseten... Ön nem tudott németül, ő nem tudott magyarul... S mégis pompásan megértették egymást. Pompásan! Haha! Nem is kellett sugó! Haha! Jaj, ismét azok az átkozott görcsök... Ah, szép nagysád, ön remekül játszottá az életben Magdolna szerepét... bűnbánat nélkül... Ön soha sem érzett bűnbánatot... Akkor sem, mikor a férjét ott hagyta... Lehet, hogy igaza van... Ki tudná azt megmondani, hogy ki nek van igaza... Pá, édesem, az orvos nyugalmat parancsolt... Azt hiszen, nem sokat ért hozzá, de lehet, hogy igaza van... Pá!

Az este a kulisszák között nem beszéltek másról, mint a haldokló sugóról. Az érzékenyebbek szemében könnyek csillogtak. Igazi, hamisítatlan könnyek. Minden arczon, a festéken át is, látható volt a mély megilletődés.

Negyednapra a sugó minden előzetes bejelentés nélkül végigment a színpadon, hóna alatt az előadás sugókönyvével. Bebujni készült a sugólyukba. Olyan fürge volt, mint harmincz év előtt...

— Ah, ah, — hangzott mindenünnen.

— Hát nem halt meg? — kérdezte a drámai apa epésen.

— Ugy látszik, eszében sincs, — jegyezte meg a kómikus.

— Milyen szemtelenség! — mondotta a naiwa sziszegve. És nagy barna szemei gyűlöletet lövelltek....

Z. M.

~~~~~  
**Abbazia kávéház az előkelő közönség találkozó helye!**  
 ~~~~~

Az első csók.

*A csókot először ki adja,
 Férfi, nő — az egyre megy,
 Az első igazi csók az,
 Melytől a szívünk megrepeg.
 Ha érezted a remegését
 Szivednek e csók után,
 Két szív találkozása volt ez,
 S nem egy lény csókja volt csupán.*

C. R.

Alakok a nézőtérről.

(Folytatás.)

A karzat.

A nézőtér légkörében legalul, a térben való elhelyezést tekintve, azonban legfelül húzódik meg az a hely, a honnan a felséges nép élvezi az alakosok játékaikat: a karzat, vagy népies nevén a kakasülő.

Ah, a kakasülő! Kinek a szívében ne keltene fel ez a szó kedves, bohó és mégis fájdalmas emlékeket? Hiszen aránylag oly kevesen vagyunk, a kik publikumi pályánkat a páholyok bársonyos párkányai mögött vagy egy-egy földszinti zsölve puha ölében kezdeffük meg. A legtöbbünknek diákkori emlékei között ott szerepelnek azok a hideg, téli esték, a melyeken sovány vacsoránkról mondóffunk le a zöld vagy narancsszínű jegy kedvéért és boldogan foglaltuk el helyeinket a színház kábitó világának legfelsőbb régióiban ott, a hol pompás luszter ontja fényké-

Gerhardt cipői
 a legjobbak!

véit és a mennyezet freskóin hiányos öltözetű nimfák ölelkeznek a kecskelábu faunokkal. Oh, mily mennyei érzés volt onnan a magasból nézni a parkett szmokingos urait, a páholyok szép asszonyainak meztelen vállát, azt az egész illatos, meleg, fényben uszó, előkelő világot, a melyhez oly közel voltunk és a mely mégis oly messze esett tőlünk... és minden szó, amely a szinpadról hozzánk felhangzott, az ige, a kinyilatkoztatás erejével hatott reánk, amelyet lélegzetvisszafojtva, a gyönyörűségtől kábultan szívunk magunkba. Fiatalok voltunk, lelkesedtünk és még voltak illuzióink.

Azóta leöregedtünk a földszintre; olyikunk a prosceniumi páholy előkelő mélyébe is eljutott. Megokosodtunk, a vérünk lehiggadt, a lelkesedésünk elszállt, a hajunk is kihullt, a mi egy jól nevelt parkett-habituéénél elengedhetetlen. Szkeptikusan, kritikus szemmel nézzük mindazt, amit a világon jelentő deszkákon gyönyörködtetésünkre csinálnak. — Nem tapsolunk föbbé.

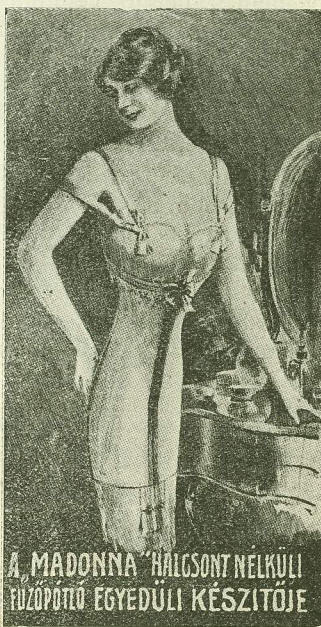
De mialatt mi unottan ott ülünk, összecsapódik a kárpit, jelezve a felvonás végét és fentről, a nagy luszter környékéről viharos tapsok hangzanak, lelkes kiáltások meleg hullámai szállnak le a terembe, tombolás, dobogás, zugás hallatszik. A karzat ez. Mi megváltoztunk, de ő maradt a régi. Elhagyott helyeink nem maradtak üresen. Mások jöttek helyünkbe, a kik épp olyan fiatalok, mint mi voltunk valamikor, kiknek haja dus és sziveikben frissen élnek az ideálok. És lelkesednek, tenyereiket verésre

tapsolják, tüdejüket kikiabálják a naiv és rajongó fiuk, ők. az igazi publikum, hogy később a földszintről ásítva pisszegjék le azokat, a kik majd őket is felváltják...

A színház leghálásabb publikuma kétségtelenül a karzat. Ez a naiv, nem fontolgató, a nagyképűségnek még árnyékától is ment publikum kizárólag élvezni jön Thália szentelt csarnokába.

Az ő részére a színház nem alkalom a flirtre, szokás, vagy éppen terhes robotolás, hanem ünnep. És a hangulata is ünnepi. Szóval a kapunyitás előtt érkezik és nem távozik egy pillanattal sem előbb, míg a szinpadon az utolsó szó el nem

GERŐ IGNÁCZ

A MADONNA "HALCSONT NÉLKÜLI
TÜZÖPÓTÓ EGYEDÜLI KÉSZÍTŐJE

TELEFON

447

TELEFON

447

Miskolcz, Széchenyi-utca 42.

hangzott. A derüs jeleneteket szívből megkacagja és az u. n. humoros rögtönzéseket, még ha mélyen a jó izlés követelményei alatt maradnak is (és mily gyakori ez eset! . . .) de viszont elveszítettnek tekinti azt a színházi estéjét, a melyen legalább néhány kis könnyet nem ejthet a szereplők tragikus sorsa fölött.

Ez a kedves, hálás és nagy-lelkű közönség a legkülönbözőbb elemekből kerül ki. A kis masamódtól és a fandiymentes diáktól kezdve, a szobalányig és a boltosinasig, képviselve van benne az alsó száz-ezer minden rétege. A krémét az első sorokat elfoglaló szatócsfamiliák szolgáltatják, míg a hangadók a színiiskolák kezdő növendékeiből, továbbá a portás, jegyszédők és ruhafárosok rokonságából felnek ki.

A karzati publikum általános karakterétől némileg különbözik az opera karzataé. Itt a zene entuziasztái vannak többségben. Komoly szakértők ezek a hosszuhaju, kissé kopottas alakok, a jövő, vagy múlt Wagnerjei, akik gyakran igazán a szájuktól vonják meg a harmademeleti jegy árát. Szigorúan foglalják el helyeiket, hónuk alatt kötetes partitúrákkal, minden taktust ádázul kontrollirozva. De amint a hangok édes harmóniája felszáll hozzájuk, hogy derülnek fel e komor arcok és mily öröm foglalja el a sötét szigor helyét! A karzat itt is kifőr és visszatér eredeti hivatásához, a taps-

hoz, amelyet oly nobilis bőkezűséggel, annyi őszinteséggel és melegséggel ad, nagyképűség nélkül, egyedül naiv és romlatlan szívére hallgatva. *B. L.*

Művészek Lukács

éftermében találkoznak!

Színésznő és a halál.

A színésznő, a sikerekben gazdag nő, haldokolt, parfümös boudoirjának csipkés, selymes ágyában. Remegett a fonnyadt teste és bágyadtan, nyöszörögve várta a halált. Félve képzelt el: milyen alakban jelenik meg a rejtvegett rém, mert valamikor úgy halotta, hogy nem kaszás csontváz képében, hanem álalakat öltve közeledik a haldokló felé. Amint így várt, várt, egyszerre csak belépett a komornája és idegen látogatót jelentett be.

— Ki az? — kérdezte rikácsoló hangon a színésznő.

— A halál, — felelte a komorna.

— Add ide a tükrömet, — mondta a színésznő és ondolálta hajfűrteit, berizporozta az arcát, manikürözött, pedikürözött és selymes hálókabátját megigazította, mert tetszeni akart a halálnak.

— Bocsásd be, — susogta fortuna leánya és az izgalomtól lihegve visszalépett párnáinak lágy ölébe.

A komorna ajtót nyitott a vendégnek. A színésznő meglepetten nézett rá; sehogy sem

Drevey Miklós

fűszer-, csemege-, bor- és ásványvíz-üzlete **Miskolcz**, Kazinczy u. 10.

Telefonszám 413. A főposta szomszédságában.

akarja elhinni, hogy a jövevény lenne a halál. Feltűnően elegáns, zsakeftes, fehérkamasnis ur volt; az ajka körül kaján mosoly ült — akár csak egy színházi kritikusknak.

— Te nem vagy a halál — suttogta a diva.

— Ne kétfelkedsj, én a halál vagyok.

— Én kritikusknak látlak, — mondta a nő.

— Hiszen a halál kritikusk, — nyugtatta meg az idegen. — S azután folytatta: Itt az idő, most vagy soha! . . . Jer!

— Ugy félek, — rebegette a színésznő, — még soha sem voltak ily nehéz perceim. Ha megbukom Szent Péter előtt, a pokolba jutok és akkor kikacagnak kollegáim. Nem tudom majd ezt a szégyent túlélni.

A halál feltette a monokliját, egy cigarettára gyujtott és mosolyogva mondta:

— Tudod, drágám, mindenütt jó, ajánlatos a protekció és néked csak egy kis fáradtságdba kerül majd a revans.

Ekkor a színésznő karonfogta a halált és így szolt:

— Rendvicsek! Gyerünk, öregem!

Lassan megindultak a csillagokkal kikövezett tejuton, az ég aranyszegekkel kiverit, szivárványszínekben fündöklő kristályos kapuja felé.

— Ki vagy? — kérdezte kopogtatás után Szent Péter, a kapusok királya.

— Színésznő vagyok, esdek egy jó helyért.

— Minden jegy elkelt, nem adunk ki szabadjegyet. A nagy világon bárhol lehet, de itt nincs számodra hely! — szólt Szent Péter és becsapta a leslyuk csapóajtáját.

— De, Péter bá' — mondta a halál, — hiszen önagysága a menyneji Paradicsom-színház új énekesnője.

Szent Péter megvakarta a szakállát:

— Halljuk a hangodat.

A színésznő akárhogy erőlködött, nem tudott szépen énekelni, mert a hangja, az a hamis ami volt, az is a földön maradt. Keservesen sirni kezdett, hogy ő most nem jut az égbe? kinevetik. Könyörgött, esdekelt, de hasztalan volt. Nem nyitották ki részére a menny kapuját.

Erre a halál valamit sugott Szent Péter fülébe és az szó nélkül bebocsájtotta a boldogok országába a színésznőt. Ő kacagva lépte át a menny kapujának karrarai márványból készült küszöbét. De egy szóval sem köszönte meg a halál szivességét.

Néhány nap mulva Szent Péter és a halál éppen a színésznőről beszélgettek, a midőn arra jött a művésznő kacagva a Paradicsom-színház hősszerelmével és észre sem véve Szent Péter és a halál köszönését, szorosán hozzásimulva lovagjához, tovalejteft.

*

Tanulsága ennek a kis mesének, hogy a színésznő az mindig hálátlan.

Zs. Á.

Minnich Miklós ruhafestő és vegytisztító gyára

MISKOLCZ, RÁKÓCZI-UTCA 16. SZÁM.

Felvételi üzlet: Széchenyi-utca, Megay cukrászdája mellett.

„A csokoládékatona“. A színház soron következő operettujdonsága „A csokoládékatona“ lesz az idény első slágeroperettje.

Bátran megjósolhatjuk, hogy ez a pompás Strauss-operett sok zsufolt házat fog látni nálunk is, épp úgy, mint a budapesti Népoparában, ahol ennek a kiváló darabnak minden előadására eddig elővételben keltek el a jegyek.

Nagy sikere lesz legelőször is a szövegkönyvnek. Bernauer és Jacobson értették a módját, hogyan kell egy nagyszerű Shaw-darabból nagyszerű operett-librettót csinálni. De kitűnő munkájuknak egy hatalmas és soha nem remélt munkatársa akad: az aktualitás magával ragadó ereje. „A csokoládékatona“ éppen ellentéte a háborus darabnak, mert békedarab. Shaw szatirájából, amely az oktalan háboruspártiakat olyan pompásan lehefelenné teszi, a lényeg az operettben is benne maradt. És a második felvonás fináléja, ez az impozáns és magával ragadó béke-finálé! Ki

ne menne el a „Csokoládékatona“-hoz, hogy a lelkében lakó szomjas és néma békevágyat a színpadról hallhassa harsogni?

Külön nagy siker a darab szövegén kívül a zene. Ezt a bűbajos és elandalító muzsikát Strauss Oszkár mintha a mai idők számára írta volna. Soha sem kellett annyira a szívekre a zene csodálatos, gyógyító, feledtető és simogató balzsama mint most. És szebbet, puhábbat, bársonyosabbat ennél a muzsikánál képzelni sem lehet, Nagy szívből jó és ezrek szívéhez szól. És ami a legszebb benne: általános népszerűsége mellett olyan nivón tud maradni, amely előtt tisztelettel kell állania a legpedánsabb zene-tudósoknak is. Strauss hallatlanul nagyfudásu és finom izlésű zenész; ennek a parifúrának minden taktusa remekbe-készült.

A szereposztásról, mely maga is előre biztosítja a sikert, legközelebbi számunkban írunk. „A csokoládékatona“ rendezését Rátkai Sándorra bízta az igazgatóság.

Legjobb **TEA, RUM**

és színházi cukorka kapható

WEIDLICH PÁL

fűszer- és csemegekereskedésében a

„fekete kutyához“

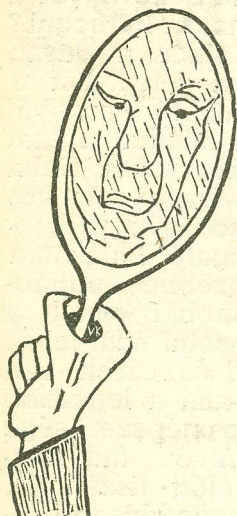
MISKOLCZON.

Színház után
friss vacsora az

ABBAZIA

kávéház és
étteremben.

SZINHÁZI TÜKÖR.

Mi a különbség? Darigó K. szünet közben találós kérdést ad fel:

— Mi különbség Fedák Sári és egy levél között, amit Telekán ír.

???

— Fedák Sári egy éneklő pacsrifa, a levelet pedig egy éneklő ripacs írta!

*

Egy hazug szót se. Egy fiatal és tehetséges színész a hőse ennek a kis történetnek. A nevét nem írjuk ide és kérjük azokat, akik ráismernek az illetőre, tartsák nevét szigorúan titokban. Mert mi fent említett, de meg nem nevezett hősről mindössze azt a csekélységet óhajtjuk megállapítani, hogy életében talán kétszer sem beszélt igazat. Pedig eleget beszél. Es elég kellemetlenül, rejteneves orrhangon füllenti el kised történeteit.

A multkor Fenyő Emilt, a színház népszerű tagját fogta meg és rejteneves rémhistóriákat kezdett el neki mesélni.

— Csak nem gondolod, hogy elhiszem, hogy igaz ez . . .

— Kételedsz a szavamban? Tudhatnád, hogy soha hazug szó nem jött ki a számon.

— Tudom, — felelte Fenyő, — mert az orrodon keresztül beszélsz.

"A Színház" rejtvényei.

A a A Ilike.

Rejtvényeink megfejtői között hetenként két díjat sorsolunk ki.

I. díj: A miskolci színház egy művészenek arcképe, saját aláírásával.

E héten Vajda Ilonka fényképét adjuk.

II. díj: Egy színházi páholyjegy e hét valamelyik estí előadására.

A megfejtések legkésőbb csütörtök estig a színház előcsarnokában levő levélszekrénybe dobandók be.

Mult héten közölt rejtvényünk megfejtése:

"Névtelen asszony"

Helyesen fejtették meg 319-en.

A sorsolásnál Darigó Kornél fényképét Bartók Gizus, (Diósgyőr-Vasgyár) nyerte meg; a páholyjegyet pedig Bencsikné, Kálapos-utca 3.), mindkettőt postán címükre megküldöttük.

"A SZINHÁZ"

4-ik számában közölt rejtvény megfejtése:

(Aláírás.)

HETI MŰSOR

Szombaton, vasárnap, hétfőn

Fogadjunk!

Operette 3 felvonásban Irta: Harmath S.
Zenéjét szerzte: Buday Dénes. Rendező:
Rátkai.

SZEMÉLYEK:

Blackman	Gáspár
Alice, leánya	Pintér B.
Billy Knikebein	Endrei
Kitty Stearling	Páldy M.
Sándorfalvy Pista	Darigó
Brown, uborkacsászár	Nyulasi
Tommy	Endrődi
Bleck	Szerdahelyi
Titkár	Telekán

Vasárnap, november hó 5-én délután

Marci.

Énekes bohózat. Engel és Horst eredetije
után írta: Mérei Adolf. Zenéjét: Márkus
Alfréd. Rendező: Rátkai Sándor

SZEMÉLYEK:

Báró Cserhát	Rátkai
Báró Tegze Ákos	Darigó
Fogarasi Lenke	Bársony E.
A nevelőnője	Gáspár A.
Néhai Sátori ezredes özvegye	Rónai H.
Pimpflinger Márton	Endrei
Lányi	Szerdahelyi
Richter	Telekán
Sötér Jancsi	Endrődy
Madas	Erdei
Mérő	Gáspár K.
Péter	Gáspár J.
Karolin Márton felesége	Niczkyné
Klári, a leányuk	Pintér B.

Kedden, november 7-én:

Kaméllás hölgy.

Dráma 5 felvonásban. Irta: ifj. Dumas Án
dor. Rendező: Klenovits

SZEMÉLYEK:

Duval Armand	Fenyő
Duval Georges	Klenovits
Gaston	Darigó
Saint Goden	Faragó S.
Gusztáv	Endrődy
Gíray	Szerdahelyi

Varville Arthur	Erdei F.
Gauthier Margit	Kondrát I.
Prudence	Rónai H.
Nichette	Bársony E.
Orvos	Bokros
Egy bizományos	Nyulassy
Nanine	Német E.
Inas	Rovó

Vendégek.

Szerdán, november 8-án:

Mágnás Miska.

Operette 3 felvonásban. Irta: Bakonyi Ká-
roly. Zenéjét Gábor Andor verseire sze-
rezte: Szirmai Albert. Rendező: Rátkai S.

SZEMÉLYEK:

Korláth gróf	Rátkai
Korláth Lotty grófnő	Rónai H.
Rolla grófnő, leányuk	Páldy Margit
Gida, fiuk	Endrődy
Récsey Mikszai gróf	Telekán
Técsy Píkszi gróf	Szerdahelyi
Marica, } grófnők	Sz. Kovács B.
Jella, }	Németh E.
Baracs Iván	Darigó
Szele, Korláth titkárja	Gáspár
Marcsa, mosogatólánya	Pintér B.
Miska, lovászyerek	Endrei
Leopold, Baracs inasa	Rovó
Kati néni, szakácsné	Juhász R.

Csütörtökön, november 9-én, Antal Erzsi
első felléptével:

Leányvásár.

Eredeti operette 3 felvonásban. Írták: Bródy
Miksa és Marios Ferencz. Zenéjét szerzte:
Jakobi Viktor. Rendező: Rátkai Sándor.

SZEMÉLYEK:

Harrison Jack	Gáspár
Harrisonné	Rónai
Lucy, leányuk	Antal E.
Gróf Rottenberg	Rátkai
Fritz, fia	Endrei
Miggles Tom	Darigó
Korcsmáros	Endrődi
Kapitány	Telekán
Lelkész	Bokros
Bessy, Lucy szobaleánya	Páldi
Sam, szerencsen pincér	Erdei

Pénteken, november 10-én:

Szerelem.

Színmű 4 felvonásban. Írta: Barta Lajos.
Rendező: Gáspár Jenő.

SZEMÉLYEK:

Szalay, nyugalm. kataszteri mérnök	Gáspár
Szalayné, a felesége	Niczkyné I.
Nelly,	Konrádt I.
Lujza,	} leányaik	D' Erdődy J
Böske		Vajda I.
Biki, fűszeres	Faragó S.
Ifj Biki a fia, költő	Endrődy M.
Udvardy Pista, hadnagy	Fenyő
Komoróczy, adótiszt	Darigó
Fuchsné, a háziasszonya	Szentgyörgyi
Kocsárd	Szerdahelyi
Postás	Bokros
Cseléd	Sz. Kovács B.
Lámpagyújtó	Erdei

Kezdő. Ha már elkezdte — legalább ne folytassa. Papirkosárba tettük.

O. R. Jövő számban hozzuk. — Köszönet.

Rózsa a nő, melynek szép virága, ha kinyílt, hajlik gyors hervadásra. *Shakespeare.*

Az élet árny, könnyű szellő; folyása nem hasonló semmihez, csak a semmihez. *Montchretien.*

Munkatárs:

Nyulassy Lajos.

Uj étkezési rendszer a Lukács-étteremben.

„Tiszti vacsorák“

Étlap szerint 3 korona.

„5 koronás Tabledó“

Ebéd: Egy leves, egy főzelék egy szelet sülttel és tészta. — Este változó vacsora. — Étlap szerint.

„250 filléres Menü“

Egy leves, egy főzelék egy szelet hussal és tészta.

Lukács-étterem.

Marci. Beküldött anekdotáját közöljük. 2. Népszínmű a jövő hónapban kerül műsorra.

Dr. K. „Farsang“ és „Csárdáshercegnő“ is rövidesen bemutatásra kerül.

EPSTEIN ÉS GÖBELT

harisnyák, kötött áruk és divatickek nagy raktára.

Miskolcz, Széchenyi-utca 46.

Divatos férfikalapok, fehérneműek és nyakkendők. Megbízható bőr- és tricotkeztük. Divatos bőr és selyem kiegészítők.

A Miskolczi Nemzeti Színház helyárai:

Hely megnevezése	Rendes helyárak		Mérsékelt helyárak	
	K	f	K	f
Földszíni páholy	15	20	10	20
Kis páholy	11	20	7	10
Elsőemeleti páholy	14	20	9	10
Felső páholy	8	10	5	10
Földszíni támlásszék I. sor	4	10	3	10
Földszíni támlásszék II—IV. sor	3	30	2	30
Földszíni támlásszék V—X. sor	2	56	1	76
Földszíni támlásszék XI—XIII. sor	2	06	1	26
Emeleli zártszék I. sor	1	84	1	04
Emeleli zártszék II—IV. sor	1	44	—	82
Erkély álló	—	82	—	62
Diák és gyermekjegy	—	62	—	52
Karzat I. sor	—	82	—	62
Karzat II. sor	—	62	—	42
Karzat állóhely	—	42	—	32

Köhögés és rekedtség ellen kítűnő a Baruch-féle **"Pectoral"-cukorka.**

Kapható a **KIGYÓ**-gyógyszertárban MISKOLCZON.

Egy csomag 20 és 40 fillér.

"VIOLA" VIRÁGCSARNOK

Tulajdonos Ungár Imréné

MISKOLCZ, Deák utca 6. sz.

Színházzal szemben.

Telefonszám 666.

Elvállal menyasszonyi és alkalmi csokrok, virágkosarak, élő- és művirágkoszorúk, preparált pálmák és szobadiszek készítését a legizlésebb kivitelben. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

ROYAL-KABARÉ

a közönség legkedveltebb szórakozó helye. Naponta elsőrangú műsorral. Fővárosi művészek és művésznők fellépte a legújabb szenzációs számokkal!

SIKORSZKY utóda CZIER

divat és ortopéd cipészete
Miskolcz, Deák-utca, Színház-épület.

Az "APOLLO" mozgószínház heti műsora:

Hétfőn, 1916 november 6-án, kedden, november 7-én, szerdán, november 8-án és csütörtökön, november 9-én.

Mérsékeltlen felemelt helyárak.

Minden nap 3 előadás. Délután 4, 6 és este fél 9 órakor.

Sascha-Messter hadi hirodó.

HOMUNCULUS.

(Első rész.)

Egy mesterséges élőlény története.

Irta Robert Reinert. Főszereplő Olaf Fönss.

Pénteken, november 10-én, szombaton, november 11-én és vasárnap, november 12-én.

Beis látkepe. Természeti felvétel.

Bumke, mint szolgál. Bohózat 1 felv.

A véletlen áldozata.

Életkép 1 felvonásban.

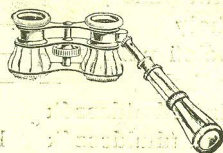
A leányrabló.

Dráma 3 felvonásban.

Csak 1 napig! Vasárnap, november 12-én.

A rejtelmes sziget.

Amerikai dsungel-dráma 5 felvonásban.

FRIEDMANN S.

Kazinczy-utca.

Kő- és ércvénnök.

Látszerészeti cikkek

nagy raktára.

Ruggyantabélyegzők!

Viola virágcsarnok.

Deák-utca 6. szám.

Telefon: 666.

Legszebb alkalmi és színházi csokrok. Állandó nagy raktár különleges élővirágokban.

••• Pontos kiszolgálás. •••

Jó izlésének adja tanujelét, ha

Klein és Ludvig könyvnyomdájában

készítetteti nyomtatványait.